

Arrest

nr. 85 448 van 1 augustus 2012
in de zaak RvV x / II

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPs.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. HINNEKENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. MONDELAERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Op 20 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verzoekende partij op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 27 april 2012 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

In een schrijven van 24 mei 2012, aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ter kennis gebracht per bode op diezelfde dag, brengt de verwerende partij, in de hoofding refererend naar onderhavige zaak met nummer 97 253 met betrekking tot de verzoekende partij, zijnde N.S.(...), de Raad op de hoogte van wat volgt:

“Mevrouw de hoofdgriffier,

Refererend naar het verzoekschrift van 23.05.2012, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de beslissing dd. 20 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter ongegrond werd verklaard en het daarmee samenhangende bevel om het grondgebied te verlaten, in te trekken.”

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken, is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

Er dient tevens op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden, met name dat de bestreden beslissing werd ingetrokken en het beroep derhalve doelloos is. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie.

Op 6 juni 2012 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Louter ten overvloede wordt erop gehamerd dat waar de verzoekende partij in haar vraag tot horen van 6 juni 2012 stelt te willen vermijden dat zij tot het rolrecht zou worden veroordeeld, de verzoekende partij het voordeel van de *pro deo* wordt toegekend overeenkomstig artikel 9/1, 4° van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daar niet voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden overeenkomstig artikel 39/68, § 1, 1° van de vreemdelingenwet tot het verschuldigd zijn van het rolrecht, met name “*de verzoekende partij geniet niet van het voordeel van de pro deo*”, kunnen er bijgevolg - hoe dan ook - geen kosten ten laste gelegd worden van de verzoekende partij.

Naar aanleiding van dit verzoek tot horen, wordt ter terechtzitting van 11 juli 2012, middels het verwijzen naar de aan de verzoekende partij toegezonden beschikking in toepassing van het artikelen 39/73 van de vreemdelingenwet, uitdrukkelijk gevraagd wat haar standpunt ter zake is. De verzoekende partij stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Er worden aldus geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het voorgaande.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. BAMPS